

Bekir Berk ve Osman Aksoy

1950'li yıllarda Isparta İmam Hatip Lisesi civar şehirlerden gelen talebelerle önemli bir iman ve kültür merkezi haline gelir.

İman ve aksiyon insanı Bediüzzaman da o yıllarda Isparta'dadır. Kader bir anlamda imam hatip liselileriyle çağın imamını Isparta'da buluşturur. Üstadın evinin imam hatip lisesine yakın ve ona giden yol üzerinde olması dolayısıyla birçok talebe Üstadı görme şerefine erer. Osman Aksoy da bunlardan biridir. Osman Aksoy 1940 yılında Denizli'nin Acipayam İlçesi, Kumavşar Köyü'nde doğar. 1954 yılında Isparta İmam Hatip Lisesi'ne kaydolur. Üstadın evine yakın bir evde kalır. Osman Kara, Zekeriya Kitapçı ve Mustafa Birlik o günlerde Isparta İmam Hatip Lisesi öğrencisidir. Birçok kişinin Üstad Hazretleri'yle tanışmasına vesile olurlar.

Osman Aksoy da Üstadın ismini ilk kez o günlerde işitir. Üstadı görmeye can atar. Sık sık evinin önünden geçer. Fakat Üstad devamlı sıkı tarassut ve gözetim altında tutulmaktadır. Ayrıca aşırı hasta ve ihtiyar olduğu için çok fazla ziyaretçi kabul edemez. Gerekmedikçe kimseyle konuşmaz. Bunun için Üstadın evden çıkmasını bekler. Üstad Cuma namazını Ulu Cami'de kılmaktadır. Osman da aynı camiye gider. Bu vesileyle defalarca Üstadı görme bahtıyarlığına erer, fakat elini öpmek nasip olmaz.

Üstad, o günlerde 80 yaşındadır. O kadar hapis yatmasına ve çile çekmesine rağmen yay gibi dimdiktir. Evinden çıkarken yardımsız hareket eder. Kolundan tutulmasına müsaade etmez. Hiçbir zaman direkt arabasına gitmez. Etrafındakilere selâm verir, sonra biner. Bir gün evden çıkarken içinde Osman'ın da bulunduğu bir grup öğrenciyle karşılaşır. "Kimdir bu çocuklar?" diye yanındakilere sorar. İmam hatip talebeleri olduğu söylenince, onları över, gelecekte yapacakları hizmetleri müjdelir. *"İnşaallah imam hatip talebeleri istikbalde mühim vazifeler ifa edeceklerdir."*

Osman Aksoy'a göre mücahit dünya malına değer vermez. Üstad hakikî mücahittir. Dünya malına değer vermemiştir. Ankara Dâvâsı dolayısıyla Üstad şahsî ihtiyaçlarını karşılamak için Bekir Berk'e bir altın lira verir. Bekir Berk de hatıra olarak saklar. Daha sonra Üstadın Isparta'daki evinde sergilenir. Aradan 60 yıl geçmesine rağmen o olayı unutamıyor Osman. *"O para çok önemli bir şeyi anlatıyor,"* diyor:

Osman, Üstaddan sonra en çok Nurlar'ın kahramanı Bekir Berk'ten etkilenir. Mustafa Sungur ve Tahiri Mutlu'nun da bulunduğu bir grup Nur Talebesi 1958 yılında Ankara'da tutuklanır. Tahsin Tola'nın teklifiyle Bekir Berk dâvâyı üstlenir. Bu Bekir Berk'in hayatında bir milâttir. Zira ilk defa Nur Talebeleriyle karşılaşmaktadır. O gece sabaha kadar Sözler Risalesi'ni okuyup bitirir. Risale-i Nur ile Nur Talebelerinin hayatının örtüşmesi onu tek kelimeyle çarpar. Nur hâlesinin cezbisine kapılır. Bu cezbeyle Ankara Müdafaa'sı olarak bilinen muhteşem bir savunma yapar. Savunma daha sonra kitaplaştırılır. Bilhassa genç Nur Talebeleri arasında dalga dalga yayılır. Osman da bunlardan biridir. 18 yaşındaki Osman köy kahvesine gider. Sandalyeye çıkar. Büyük bir cesaret örneği göstererek bağıra bağıra Ankara Müdafaası'nı okur.

Haber yayılınca tutuklanır. Köyün ileri gelenleri devreye girer. Bu çocuk öksüzdür, deyip serbest bıraktırırlar.

1969 yılında Reşat Nuri Güntekin'in kültür ve geleneklerimizi tezyif eden Hulleci isimli tiyatrosunun oynanacağı bilgisi yayılınca protestolar olur. O da protestolara katılır. Akabinde tutuklanır. 10 yıl önce köy kahvesinde Ankara Müdafası'nı okuduğu Bekir Berk avukatlığını üstlenir. Dün okuduğu Müdafaa'nın dünyadaki bir mükâfatı olarak Rabbi o gün Bekir Berk'i avukat olarak gönderir. Bekir Berk şimşek gibi sesiyle gürül gürül konuşmaya başlar. *"Son zamanlarda şenaat şebekeleri ortamı uygun görerek denizin yüzüne çıkmışlar. Denizin yüzeyinde yol almaya başlamışlar. Vaktaki yalçın kayalara çarparak paramparça olmuşlardır. İşte o yalçın kayalar bu gençlerdir..."*Aradan 50 yıl geçmesine rağmen o muhteşem savunmayı unutamaz.

1958 yılında Isparta Tugay Camii'nin temeli atılacaktır. Osman o anlara şahitlik eder. Üstad törene Zübeyir, Tahiri, Sungur ve Bayram Yüksel ile gelir. Kimsenin yardımı olmaksızın hareket etmektedir. Sarığı, siyah cübbesi, yün çorapları ve lastik ayakkabılarıyla tarihî bir şahsiyet olarak dimdik ayaktaadır. Osman Aksoy'un belirttiğine göre Üstadın üzerinde Ege Efesi gibi bir hâl vardır. Komutanlar Üstadı selâmlarlar. Bediüzzaman da sevgi ve şefkatle mukabele eder.

Temele vardıklarında yüksek rütbeli bir komutan, *'Hocam, buyurun ilk konuşmayı siz yapın ve ilk harcı siz koyun'* der. Üstad teşekkür eder. İhtiyarlığı ve hastalığı sebebiyle konuşamayacağını belirtir. Duâ edip ilk harcı temele koyar. Tarihçe-i Hayat'ta bulunan o tarihî fotoğraf o an çekilir.

Üstad vefat ettiğinde Osman öğrencidir. Maddî durumu müsait olmadığı için cenazeye katılamaz.

Osman son şahitlerden Mehmet Gülırmak'ın akrabalarından bir hanımla evlenir. Üstad Gülırmak'a cübbe hediye eder. Gülırmak eskimesinden korktuğu için cübbeyi hiç giymez. Bir bohçada saklar. Vefatından önce emaneti eşine teslim eder. Eşi de 2013 yılında Osman Aksoy'a cübbeden bahsederek ne yapması gerektiğini sorar. Osman ilk kez görmektedir. *"Bir kere de olsa giyeyim"* diyerek Üstada olan hasretini bir nebze de olsa gidermeye çalışır. Anasından ayrılan kuzunun çaresizliği içinde çıkarır. Üstadın Isparta'daki evine teslim eder. Daha sonra sergilenmeye başlar.

Osman Aksoy son şahitlerden Yılmaz Duman ile Denizli'de hayatının son baharlarında Üstada kavuşacakları günün özlemiyle yaşıyorlar. Rabbim hizmetlerini kabul, ömürlerini bereketli eylesin. Âmin.

Mustafa ORAL